

عنوان مقاله:

رابطه اقتصاد و سیاست در سیره علوی

محل انتشار:

دوفصلنامه سیره پژوهی اهل بیت (ع)، دوره 9، شماره 16 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

یوسف فتحی - دانشیار گروه معارف دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

رابطه و تأثیر متقابل اقتصاد و سیاست در اقتصاد سیاسی مطرح می شود. اقتصاد یا جامعه محور یا رانت محور است. دولتی که منابع مالی آن مستقل از جامعه باشد، اقتصاد آن رانتی و حق مالکیت، قانون و حقوق در آن بی ارزش است. مقاله حاضر با روش تحلیل مضمون، اقتصاد سیاسی را در نهج البلاغه بررسی می کند. یافته های پژوهش نشان می دهد، که مضامین فراگیر اقتصاد و سیاست در نهج البلاغه در نه شاخص مهم حسن تعامل، اعتماد به خود اظهار، عدالت اجتماعی، توانایی پرداخت، اصل انتفاع، فشار مالیاتی و سقوط دولت، اقتصاد سالم و پیشرفت (رفاه)، اعتماد اجتماعی و آزادی اقتصادی، قابل شناسایی است. تمام این شاخص ها از مولفه های اقتصاد اجتماع محور است. در دولت علوی احترام به قانون، مالکیت، عدالت، امانتداری، آزادی و پاسخگویی، ارزش، و ظلم، استبداد، تضییع حقوق، حیف و میل اموال، خویشاوند سالاری، حامی پروری و رفتارهای سلیقه ای، اطلاق قدرت و خشونت، ضد ارزش هستند. بر این اساس به نظر می رسد سلامت تشکیلات اداری، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی دوره حکمرانی امام علی (ع) نتیجه مستقیم نوع رابطه ثروت و قدرت و مهار آن دو بوده است.

کلمات کلیدی:

اقتصاد در نهج البلاغه، اقتصاد سیاسی در نهج البلاغه، سیاست در نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965355>

